

THIS IS THE SEA

VISUAALINEN MIXTAPE

Opinnäytetyö 2020
Noora Nurmi

THIS IS THE SEA

VISUAALINEN MIXTAPE

LAB-AMMATTIKORKEAKOULU
Medianomi (AMK)
Visuaalinen viestintä/Graafinen suunnittelu
Kevät 2020
Noora Nurmi

TIIVISTELMÄ

Opinnäytetyöni on visuaalinen kokoelmalevy eri kappaleista eri artisteilta – mixtape. Mixtape on taitettu kirjan muotoon ja musiikki on esitetty kuvina. Konseptiin kuuluu graafinen suunnittelu, kuvitus ja taitto.

Kirjallisessa osiossa pohditaan äänimaailmoista ja musiikista syntyviä mielikuvia. Mielikuvat ovat usein yksilöllisiä, sillä esimerkiksi kulttuuri ja lähtökohdat vaikuttavat taiteen kokemukseen kuulijana ja näkijänä. Opinnäytetyössäni tutustun yleisiin visuaalisiin konventioihin musiikissa, sekä avaan omia näkemyksiäni kirjaan valituista kappaleista esittämällä työn suunnitteluprosessin alusta loppuun – äänestä kuvaksi.

Työn tavoitteena oli tutustua äänen ja kuvan assosiaatioihin, mitkä asiat vaikuttavat musiikille tehtyihin kuvamaailmoihin sekä luoda visuaalisesti vaikuttava teos, joka antaa oikeutta kuvitusten perustana olevalle musiikille.

AVAINSANAT: GRAAFINEN SUUNNITTELU, KUVITUS, MUSIIKKI, KOLLAASI, KONSEPTI-SUUNNITTELU, KOKOELMA, MIXTAPE, LEVY, KIRJA

ABSTRACT

My thesis is a visual compilation of different songs from different artists – a mixtape. The mixtape is in a format of a book and the music is presented as illustrations. The concept includes graphic design, illustration and layout design.

The research part examines perceptions created by music and soundscapes. Visions are usually individual, because culture and starting points for example can influence one's experience as a viewer and a listener in art. In my thesis I explore the common visual tendencies in music and reveal my own views about the songs chosen for this book by presenting the whole design process from start to finish – from sound to vision.

The goal of my thesis was to explore the associations between music and image, what elements affect the artwork made for music and create a visually expressive piece that gives justice to the music in its background.

KEYWORDS: GRAPHIC DESIGN, ILLUSTRATION, MUSIC, COLLAGE, CONCEPT DESIGN, COMPILATION, MIXTAPE, RECORD, BOOK

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	8
1.1 Lähtökohdat	9
1.2 Tutkimuskysymys	11
2 TAUSTATUTKIMUS	12
2.1 Mixtape	13
2.2 Genre	15
2.2.1 Historia	15
2.2.2 Genren avainsanat	17
3 SUUNNITTELUPROSESSI	18
3.1 Esikuvat & inspiraatio	19
3.2 Musiikin tulkinta	24
3.2.1 The Cure - A Forest	26
3.2.2 New Order - Elegia	34
3.2.3 The Train Set - Untouchable	36
3.2.4 Remain In Silence - Lonesome Hours	46
3.2.5 The Wild Poppies - This Person	56
3.2.6 Depeche Mode - Wrong	66
3.2.7 Kannet	74
3.3 Typografia	78
3.4 Formaatti	79
4 LOPPUTULOS	80
4.1 Valmis työ	81
5 ARVIOINTI	98
5.1 Yhteenveto	99
5.2 Pohdinta	100
6 LÄHTEET	102

1 JOHDANTO

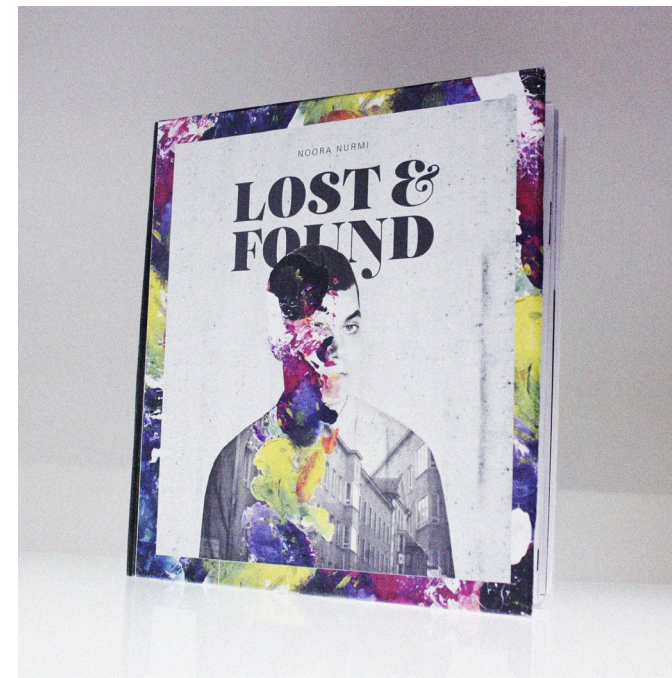
1.1 LÄHTÖ- KOHDAT

Vuonna 2015 sain valmiiksi kirjan nimeltä Lost & Found. Se on taidekirja, jossa ei ole sen selkeämpää punaista lankaa. Se on kirja, jossa on kuvitettu musiikkikappaleita. Olen aina halunnut kuvittaa musiikkia, sillä musiikki on tärkeä asia omassa elämässäni ja tuntui luonnolliselta yhdistää se toiseen tärkeään – kuvataiteeseen. En kuitenkaan tuolloin osannut luoda sellaista kokonaisuutta, joka kestäisi aikaa tai jonka konsepti olisi tarpeeksi selkeä.

Jäin kuitenkin ideaan kiinni ja halusin tehdä uuden teoksen, jolla on tarpeeksi tutkimustaustaa luodakseen idealle ansaitun kokonaisuuden. Kokonaisuus on yksi teoksen avainsanoista. Kokonaisuus syntyy pienistä osista, eri vaikuttavista tekijöistä, niin musiikissa kuin taiteessakin. On

kiinnostavaa, miten monet eri asiat vaikuttavat toisiinsa luoden yhdessä aivan erilaisen teoksen, tunteen tai tapahtuman. Tämän vuoksi olen kuvittajana kiintynyt kollaasitekniikoihin. Kollaasi antaa vapauden käyttää montaa erilaista elementtiä, lopulta luoden jotain aivan uutta.

Uuden teokseni nimeksi valitsin This Is The Sea. Se on kirja joka sisältää kuusi kuvitettua musiikkikappaletta. Kokoelma luo This is the Sean kokonaisuuden. Kokoelma erilaista musiikkia, kuvia, värejä ja tunnelmaa.

KUVA 01 Lost & Found kanssi

Konsepti tuntuu jossain määrin henkilökohtaiselta, mutta se on suunnattu kenelle tahansa, joka on kiinnostunut musiikista ja kuvataiteesta. This is the Sea on nimenä inspiroitunut The Waterboys yhtyeen samannimisestä kappaleesta, josta löytyy pätkä ”that was the river, this is the sea”. Se kuvaa samaan aikaan oman identiteetin löytämistä, kehitystä, muutosta sekä toimii vertauskuvana kokoelmalle ja kokonaisuudelle. Meri on täynnä erilaista elämää, muodostaen yhden vaikuttavan kokonaisuuden.

Taustatutkimus osuudessa pääsen tutustumaan, mitkä asiat yleisesti vaikuttavat äänestä ja musiikista juontuviin mielikuviin. Olen aina kokenut musiikkiin luodut visuaaliset maailmat erittäin mielenkiintoisena, kuten musiikkivideot ja levykannet. Musiikkiin upotessa minulle on luonnollista kuvitella siihen sopivia värejä ja kuvamaailmoja. Kuvitusprosessi on aina alkanut samalla tavalla – kuuntelen musiikkia ja siirrän ajatukseni paperille kirjoittaen ja piir-

JOHDANTO LÄHTÖKOHDAT

täen. Tämän teoksen prosessissa on kuitenkin uusi elementti – vaikuttaa-ko tutkimustyöni omiin intuitiivisiin mielikuviini?

KUVA 02 Lost & Found kuvitus

1.2 TUTKIMUS- KYSYMYKSIÄ

- *Miten luoda kokonaisuus?*
- *Mistä rakentuu musiikin visuaalinen tulkinta?*

Mixtapan kuvittamisessa pohdin kokonaisuuden yhteistä harmoniaa ja toimivuutta sen koostuessa monista erilaisista elementeistä. Tutkimustyössäni tutustun yleisiin visuaalisiin konventioihin ja väreihin perustuen tiettyyn äänimaailmaan tai tunnelmaan. Pohdin myös mistä omat mielikuvani ja visuaaliset ratkaisut rakentuvat ja kuinka ne saavat kuvituksen kokonaisuudessa tarkoituksen. Keskityn erityisesti väreihin ja eri tunnelmien vertauskuviin. Kohdistan tutkimukseni musiikkityyleihin, jotka esiintyvät tässä kirjassa – post-punk, goottirock ja alternative rock.

KUVA 03 Prosessikuva

2 TAUSTA- TUTKIMUS

2.1 MIX- TAPE

Siitä on jo hetki, kun musiikkiteollisuus hävisi ”kotinauhoittaminen tappaa musiikin” taistelun (Shiplely 2013). Nykyaikana ympäri vuorokauden esteetön musiikin saatavuus on haalistanut mixtaper tarpeen (Moss 2014). Mixtapet muistetaan parhaiten 1980-1990 luvuilta ja termi tarkoittaa yleisesti kotitekoista C-kasettia tai CD-levyä, johon on kerätty kokoelma aiemmin julkaistua musiikkia – todennäköisesti tekijänoikeuksilla suojattua sellaista. Tämän vuoksi mixtapeja tehtiin lähinnä henkilökohtaiseen käyttöön, usein lahjaksi tekijälle tärkeälle ihmiselle. Se oli sekä taiteenmuoto että viestintäväline, yhdelle tietylle henkilölle räätälöity esine (Moss 2014).

Koska mixtapet olivat enimmäkseen kotitekeleitä, nauhan teeman välittävät typografia ja kuvitukset olivat usein käsinpiirrettyjä tai kollaase-

ja (Moss 2014). Vaikka ne eivät välttämättä olleet teknisesti niin taitavia, niihin pakkautui näin enemmän persoonallisuutta ja tunnetta.

Mixtaper idea ei välttämättä liittynyt edes musiikkiin yhtä paljon kuin se liittyi sen välittämään tunteeseen. Mixtape kertoi siitä, millainen persoona sen tekijä oli ja mitkä hänen tavoitteensa ja aikomuksensa olivat. Se oli kuin imarteleva omakuva. Mixtaper tekeminen oli raakaa itseilmainsua – se oli keino kertoa jotain, mitä ei sanoilla osannut. (Burton 2014.)

KUVA 04 C-kasetti
(Tullius 2020)

Nykyään digitaalisen soittolistan lähettäminen ei tunnu kovin henkilökohtaiselta. Mixtapeen liittyi enemmän aitoutta ennen, koska se oli fyysinen teos, jonka tekemiseen nähtiin rohkeammin aikaa ja vaivaa. Sen toteutus oli todellista omistautumista, sillä aikoinaan sen tekijän täytyi istua ja odottaa nauhoittaakseen radiosta halutut kappaleet. Sen vastaanottajankin täytyi istua ja kuunnella tekele kokonaisuudessaan alusta loppuun, sillä esimerkiksi C-kaseteissa kappaleen ohittaminen ei ollut mikään helppo homma (Burton 2014). Tämä mahdollisti sen, että mixtaper viesti ja tunne pääsivät varmasti perille.

Haluan opinnäytetyölläni yhdistää mixtaper historian sekä sen nykyaikaiset olomuodot. Tämän lisäksi se saa visuaalisen ulkoasun, jolloin syntyy täysin uudenlainen mixtape.

KUVA 05 Vanhat stereot
(Fotografierende 2019)

2.2 GENRE

Koen musiikin lokeroimisen genreihin usein hankalana. Monissa kappaleissa on vaikutteita monista eri tyyleistä, jotka luovat kokonaisuuden. Tässä teoksessa on mukana alternative rockia, psykedeelistä rockia, indietä, goottirockia, darkwavea, post-punkia ja varmasti monia muitakin alajenrejä. Yhteiseksi teemaksi selkein on kuitenkin post-punk, jonka elementit ovat läsnä kaikissa kappaleissa. Genre oli eniten pinnalla 1970-1980-luvuilla, mutta mixtapelta löytyy sekä uutta, että vanhaa post-punkia.

Post-punk ja goottirock liitetään usein yhteen, koska goottirockia pidetään post-punkista muodostuneena alajenrenä. Nämä genreit ovat musiikillisesti yhtenäisiä, goottirockia pidetään lähinnä visuaalisesti selkeämpänä. Ne juontavat juurensa historiasta ja kulttuurista, mutta ovat melko yksinkertaisesti selitettävissä – useimmat kappaleet ovat mollissa, joten ne mielletään surumielisiksi tai ahdistaviksi. Tämän

vuoksi post-punkin visuaalisuudessa nähdään usein mustansävyjä, synkkyyttä, psykedeliaa ja jopa kauhuteemoja. Goottiestetiikkaa voi lähestyä arkkitehtuurin, kirjallisuuden, elokuvan, television, musiikin, sarjakuvan ja pukeutumisen näkökulmista – ne ovat kaikki sidoksissa toisiinsa (Komulainen 2005).

2.2.1 Historia

Gootti on terminä saanut alkunsa maailmanhistoriasta. Gootit olivat germaaninen heimo, joka perusti uuden kuningaskunnan Rooman imperiumin raunioille (Komulainen 2005). Rooman hävittäneet gootit muodostuivat hävityksen, pimeyden ja barbarian symboleiksi. Halveksittua arkkitehtuuria alettiin kutsua goottilaiseksi arkkitehtuuriksi, joiden raunioista kuitenkin myöhemmin kiinnostuttiin (Wikipedia 2020). Arkkitehtuurilla on suuri merkitys goottitermien yhteydessä käytettäviin kuvituksiin ja luultavasti myös sen

historialliset teemat ja kulttuuri ovat vaikuttaneet termin kehitykseen.

Pimeys ja tuho avainsanoina saivat uusia kavereita – yliluonnollisuus, kauhu ja kuolema. Nykyisen goottikulttuurin taipumukset ja kuvamaailmat ovat heijastus vanhasta kirjallisuudesta ja kauhukulttuurista. Nämä teemat ovat hallinneet merkittävästi sen visuaalista maailmaa. Vaikka aiheet tuntuvat vakavilta ja pelottavilta, goottikulttuuriin liitetään myös vahvasti teatraalisuus ja itseparodia, jotka luovat siihen komediallisen elementin.

1970-1980 luvulla gootti sai uuden merkityksensä post-punk musiikin yleistyessä. Post-punkissa oli goottilaista tunnelmaa pimeydestä ja sen kuuntelijoista alettiin puhua gootteina (Wikipedia 2020). Tämän vuoksi goottirockista ja post-punkista puhutaan usein samana asiana.

Vaikka genren avainsanat ovat ahdistavia ja synkkiä, tyyliuuntaus ei liity etiikkaan tai politiikkaan, vaan estetiikkaan, musiikkiin ja luovuuteen (Wikipedia 2020).

KUVA 06 Notre Dame edustaa goottilaista arkkitehtuuria (Fraire 2018)

2.2.2 Genren avainsanat

YLEISET MIELIKUVAT

- synkkä
- alakuloinen
- pimeä
- ajatuksia herättävä
- tunnelmallinen
- kylmät ja neutraalit sävyt

TOISTUVAT ELEMENTIT TAITEESSA

- uskonnolliset teemat
- yksityiskohtaisempaa ja ilmaisullisempaa kehonkieltä, ilmeitä ja asentoja
- kompositiossa käytetään pienempää kohdetta suhteessa taustaan ja vapaampaa asettelua, jos käytössä on enemmän valkoista pintaa
- rakennusten ja luonnollisten elementtien läsnäolo, kuten puut ja pilvet

(Schenker 2019)

KUVA 07 Prosessikuva

3 SUUNNITTELU- PROSESSI

KUVA 08 Grapes
(Warhol 1979)

KUVA 09 4th
San Francisco
International
Film Festival
(Bass 1960)

3.1 ESIKUVAT & INSPIRAATIO

Oma kuvitustyylini on keskittynyt kol-laaseihin, jotka rakentuvat valokuvis-ta ja abstrakteista akryylimaalauk-sista. Olen aina pitänyt molemmista tekniikoista, joten aloin luonnollisesti yhdistää niitä, jotta kuvituksiin saisi enemmän tunnetta ja persoonalli-suutta.

Taitelijoita, joilta uskon saanee-ni vaikutteita ovat esimerkiksi Andy Warhol, Kyle Thompson ja Saul Bass. Warholin taiteessa olen inspiroitunut ekspressiivisestä värienkäytöstä, eri yhdistelmistä ja rajuista kontrasteis-ta.

Saul Bass on tehnyt erityisesti vaikutuksen hänen tavastaan saada yksinkertaiset elementit toimimaan mielenkiintoisena kokonaisuutena. Typografiassa ja sommittelussa nä-kyy myös käsintehtyä leikkaa-liimaa tunnelmaa, joka on ominaista kollaa-seille.

Kyle Thompson on valokuvaaja, jonka kuvat ovat tunnelmallisuudeltaan erittäin vaikuttavia. Jokaiseen kuvaan on saatu rakennettua jonkunlainen tarina ja kuvan elementit ja tunnelma toimivat vertauskuvina hetkelliselle kertomukselle. Kuvat ovat kuitenkin tulkinnanvaraisia ja epämääräisiä niin, että katsoja voi itse päättää, mitä ne tarkoittavat.

Oma tyylini on saanut myös varmasti vaikutteita 1970-1980-luvun punk-kulttuurista graafisen suunnittelun osalta. Design alkoi kehittyä tuolloin muodin mukana. Punk-tyylille oli ominaista yhdistellä, repiä, ommella ja liimata mitä tahansa kankaita tai elementtejä yhteen mitä oli saatavilla. Hakaneulalla oli helppo liittää erilaiset osat yhteen ja siitä tuli punk symboli, se kuvasi turvaa ja vaaraa samaan aikaan, yhdessä mut-

KUVA 10 Untitled (Thompson 2016)

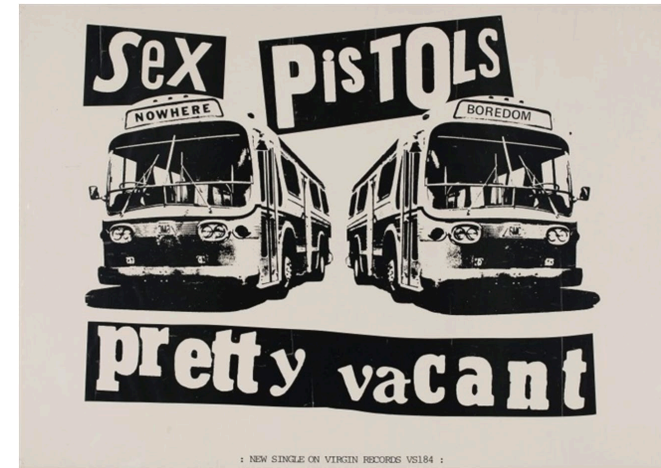
KUVA 11 Untitled (Thompson 2017)

ta erikseen, korjattu mutta heikentynyt (Brophy 1990). Ristiriidat kuuluvat punk-kulttuurin estetiikkaan vahvasti designin ja muodin osalta.

Sama heijastui pian paperille kollaaseina erilaisia kuvia ja kirjaimia. Hyvä esimerkki tästä on Sex Pistols yhtyeen logo, joka koostuu sanomalehdistä leikatuista kirjaimista, eikä niistä yksikään täsmää toisiaan. Kirjainten suhde toisiinsa ei perustu minkäänlaiseen linjaan tai ruudukkoon ja logon kokonaismuoto ei näin myöskään imitoi minkäänlaista dynaamista sommittelua. (Brophy 1990.) Tämä toimii myös vertauskuvana sen ajan punk-musiikille, jonka oli tarkoitus olla vallankumouksellista ja luoda vähän kaaosta.

Olenaisinta omille kuvituksilleni on luoda tunne ja tarina, jonka pystyy aistimaan vertauskuvista ja väreistä, eikä sitä sanota suoraan. Valokuviiin on helpompi samaistua kuin piirrokseseen, joten se edesauttaa tunteen luomista ja vaikuttava värimaailma tehostaa sitä. Sommittelulla voi vai-

kuttaa paljon lopputulokseen, enkä seuraa siihen tiettyjä kaavoja, vaan luotan usein intuitioon ja vahvoihin kontrasteihin. Kollaasitekniikka antaa mahdollisuuden koostaa tarinan erilaisista elementeistä, jolloin kokonaisuus toimii kertojana.

KUVA 12 Pretty Vacant
(Reid 1977)

KUVA 13 The Sex Pistols, Anarchy in the UK, EMI (Reid 1976)

KUVA 14 ZigZag Magazine No 76/1977

KUVA 15 Rue Perceval
(Villeglé 1970)

KUVA 16 Rue de Ménilmontant
(Villeglé 1971)

3.2 MUSIIKIN TULKINTA

Teoksen musiikki on valittu spontaani, mutta kaikkia kappaleita yhdistää post-punk -genren vaikutteet tai ominaisuudet. Musiikki on valittu myös osin niillä perusteilla, mitkä kappaleet herättävät tunteita ja tämän seurauksena eniten visuaalista materiaalia. Useimmat kappaleet kuulostavat melankolisilta, joka on ominaista post-punkille, mutta niistä löytää myös ironian ja komiikan sävyjä.

Jokaiseen kappaleeseen on luotu sen tunnelmaa vastaava kuvitus. Kaikkien kappaleiden avaaminen ja luonnostelu on lähtenyt kappaleesta kuuntelemalla ja samalla kirjaten ylös sanoja sekä luonnostellen kuvia – mitä tahansa, mitä tulee mieleen. Usein avainsanoja ja ajatuksia muodostuu kymmenestä kahteenkymmeneen ja muutama kuvitus niitä heijastamaan.

Kuvitukset ovat kaikki kollaaseja, jotka rakentuvat abstrakteista maalauksista ja valokuvista. Maalauksilla ilmaistaan kappaleelle valittuja värejä luomaan tunnelmaa ja valokuvilla luodaan kuvan tapahtumat. Näin syntyy tunnelman ja tapahtuman kokonaisuus, joka luo kappaleelle sen oman visuaalisen maailman.

Vaikka kappaleet ovat kaikki erilaisia, niiden kuvituksissa on myös toistuvia osatekijöitä. Usein kun kuvituksessa on kuvattu joku henkilö, silmät on peitetty aurinkolaseilla tai jollain muulla elementillä. Tämä johtuu siitä, että kuvituksissa on haluttu alleviivata sen viesti ja tunnelma, eikä kenenkään henkilökohtaisia piirteitä tai ominaisuuksia. Kuvassa esiintyvän henkilön tarkoitus on olla vain ihminen, jonka taustaa tai persoonaa ei ole luettavissa. Näin katsoja

voi keskittyä vain kuvan tapahtumiin, tunnelmaan ja sen takana olevaan musiikkiin, eikä siihen, millainen ihminen kuvaan on liitetty.

Toinen toistuva elementti on valokuvien revityt reunat. Revityt reunat juontuvat omasta tyylistäni tehdä kuvitusta, mutta sitä voisi myös tässä tapauksessa pitää vertauskuvana kappaleiden synkeydelle, eli rikkinäisyydelle, sekä kokonaisuuden luomiselle erilaisista palasista. Tämä tyyli lisää myös vaikutelmaa käsin tekemisestä ja omintakeisuudesta, joka oli ominaista myös mixtapeille.

Kolmas elementti on keltainen väri. Keltainen voi vaikuttaa kappaleiden tunnelmaan villiltä kortilta, sillä se liitetään usein iloon, mutta keltainen toimii kontrastivärinä synkkyydelle, se on pilkahdus iloa ja toivoa, sekä tasapainottaa tummanpuhuvaa kuvitusta. Tiettyjä värejä käytetään usein metaforana mielialalle. Esimerkiksi synkkyyden ja melankolia mielletään harmaansävyihin (Hintsanen

2019). Erään tutkimuksen perusteella kuitenkin tietty väri ei liity mielen-tilaan, vaan värin sävy. Esimerkiksi iloiset ihmiset valitsisivat mielialakseen vaalean sinisen, kun taas alakuloiset tummansinisen (Pappas 2010). Perusteellista tutkimusta tästä ei kuitenkaan ole mahdollista toteuttaa, koska kaikkien mielikuvat, lähtökohdat ja kokemukset vaikuttavat siihen, miten koemme värejä ja muotoja.

Kuvitukset on kaikki toteutettu samalla tavalla. Aluksi niistä on tehty paperille luonnokset, joiden jälkeen niiden pohjalta on otettu valokuvat ja maalattu erilaisia abstrakteja maalauksia valituilla väreillä. Tämän jälkeen valokuvat on käsitelty Photoshopissa ja tulostettu paperille. Paperilta on leikattu tai revitty tarvittavat elementit kollaasiin, jonka jälkeen nämä osat sekä maalaukset on skannattu tietokoneelle. Lopullinen kollaasikuvitus on tehty Photoshopissa valmiiksi sommitellen kaikki osat yhteen.

3.2.1 The Cure - A Forest

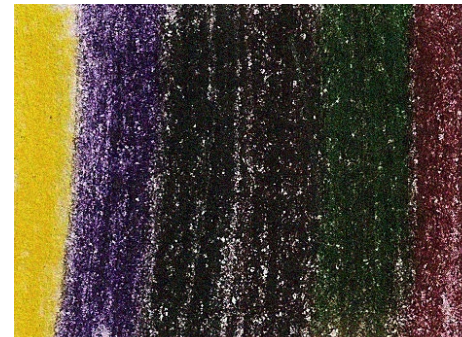
AVAINSANAT: OUTO, PSYKOOTTINEN, JUOKSEMINEN, PIILOUTUMINEN, SUO, SUMU, YLÖSALAISIN, SAVU, METSÄ, SYNKKÄ, AHDISTUS, PELKO

A Forest on kappale The Curen toiselta studioalbumilta vuonna 1980. The Curea pidettiin 70-luvun lopulta 80-lukuun goottirockin johtavina arkkitehteinä, kunnes genre yleistyi 80-luvun lopulla. Koko albumi A Forest mukaan lukien, on synkkä ja melankolinen, ajoittain sitä voisi jopa sanoa masentavaksi. Albumin avustava tuottaja ja ääniteknikko Mike Hedgēs kertoo, ettei albumin ollut koskaan tarkoitus nostaa tunnelmaa, vaan saada kuuntelija ajattelemaan (Buskin 2004).

A Forestin kuvitukseen olen valinnut tummia sävyjä, koska mielessäni ne liittyvät synkkään tunnelmaan. En myöskään metsästä puhuttaessa voinut paeta mielessäni vihreän ja ruskean sävyjä, vaan kirjasin ne myös ensimmäisten joukossa ylös. Väripa-

lettiin päätyi viininpunainen, vihreä, mustanruskea, musta, tumma violetti ja keltainen.

Lämpimät sävyt kuten viininpunainen ja tumma violetti voivat vaikuttaa tunnelmaan irrallisilta, mutta melankolian keskellä kappaleeseen liittyy myös tiettyä psykedeliaa ja mystiikkaa. Violetti liitetään länsimaissa mysteerien väriksi (Hintsanen 2019). Psykedeelisessä taiteessa käytetään usein kaikkia mahdollisia värejä, sen ollakseen sekavaa ja mieltä taivuttavaa, mutta violetti nousi tästä teemasta ensimmäiseksi intui-

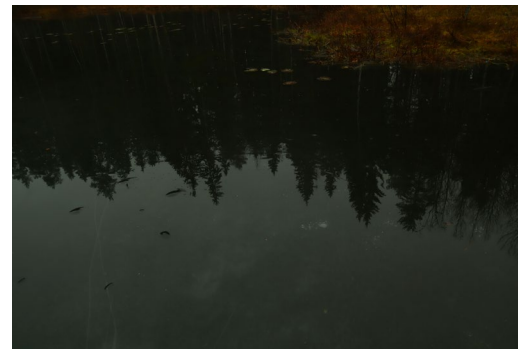
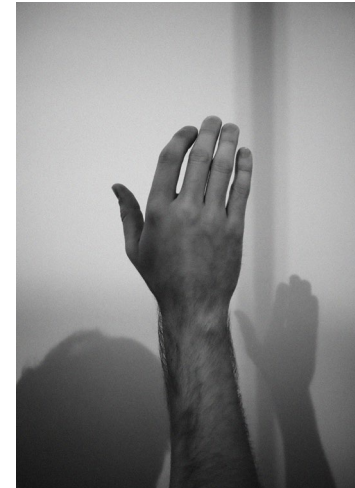
tioksi. Punainen on valittu tehostamaan violettiä, ettei se näyttäisi liian viileältä. Molempien sävyt on taitettu tummaksi, jotta ne sopivat kokonaisuuteen.

Kuvituksissa näkyy henkilö, joka putoaa abstraktiin kuoppaan, tämä kuvaa pelkotilaa, jonka motiivi on epäselvä ja yleistä hysteriaa ja ahdistusta. Toisessa kuvituksessa potretti erinäisillä elementeillä kuvaa mielen epävakautta ja heikkouden tunnetta. Kuvien yhteinen tunnelma on raskas ja arvaamaton, se viestii mielen romahtamista ja omien ajatusten etsimistä eksyneessä tilassa.

KUVA 17-19 Ensimmäiset luonnokset ja valitut värit

KUVA 20 Alkuperäiset
maalaukset

KUVA 21-25 Alkuperäiset valokuvat

KUVA 26 Kollaasin osat
KUVA 27 Valmis kuvitus

KUVA 28 Kollaasin osat
KUVA 29 Valmis kuvitus

3.2.2 New Order - Elegia

Elegia on New Orderin kappale vuodelta 1985. Sen kokonaisversio kestää melkein 18 minuuttia ja toimii tribuuttina soittajien entisen yhtyeen solistille, joka menehtyi vuonna 1980 (NME 2012). Kappale on painostavan surullinen, mutta silti erittäin mahdollikas ja voimallinen. Se on murheelinen ja vakava, mutta siinä on myös sävyjä toivosta, rauhasta ja pysähtyneisyydestä. Kappaletta sitoo myös jatkuva jännityksen ja tasapainottomuuden tunne.

Elegia on instrumentaalinen teos, joten se eroaa myös kirjassa muista kappaleista. Kuvitus on pelkästään abstraktinen maalaus, joka on syntynyt spontaanisti kappaletta kuunnellessa, eikä siitä ole etukäteen tehty muistiinpanoja. Vain värit ja muodot ovat kuvaamassa tunnelmaa. Näin on myös vältetty, ettei kuvamaailma juontuisi liikaa kappaleen olemassa olevista lähtökohdista, vaan keskittyisi omaan intuitioon.

Väreinä tässä tulkinnessa ovat musta, sininen ja violetti. Musta on ilmeinen suruväri, mutta kuvaa myös vakavuutta ja tyylikkyyttä. Sininen ja violetti heijastavat kappaleen kolkkoutta, kylmyyttä ja kaipuuta. Sininen on surumielinen ja melankolinen väri, mutta sen vaaleat sävyt ilmentävät keveyttä ja hiljaisuutta. Violetti kuvaa tässä tarkoituksessa kylmän-sävyisenä samankaltaisia asioita, mutta se liitetään myös joissain kulttuureissa arvokkuuteen, joten se sopii kappaleen mahtipontisiin sävyihin. (Hintsanen 2019.)

Kuvituksessa on käytetty enimmäkseen näiden värien tummia sävyjä melankolian kuvaamiseen, mutta luotu ristiriitaa ja valoa pilkahduksilla vaaleita sävyjä. Näin alakuloisuuden keskellä on myös toivoa ja merkityksellisyyttä.

KUVA 30 Alkuperäinen maalaus
KUVA 31 Valmis kuvitus

3.2.3 The Train Set - Untouchable

AVAINSANAT: YKSINÄISYYS, KAIPUU, HI-TAAT LIIKKEET, PYSÄHTYMINEN, VALOT, KIMALLE, VESI, AURINKO

Untouchable on The Train Setin kappale alunperin vuodelta 1988. Yhtye sai aikanaan vaikutteita hiipuvasta punk/new wave kulttuurista ja sitä verrattiin 1980-luvun puolessa välissä indie rockin ja post-punkin isoihin nimiin (The Train Set 2020). Määrittelemättömän tauon jälkeen bändi palasi yhteen ja julkaisi ensimmäisen studioalbuminsa Never California vasta vuonna 2015.

Never California on tunnelmaltaan alakuloinen, mutta siinä on myös ironiaa ja leikkisyyttä, joka tekee kokonaisuudesta enemmän rennon kuin surullisen. Untouchable kiinnitti huomion nokkelilla melodioilla ja selkeällä melankolian ja toivon kontrastilla. Kuvituksissa tämä kontrasti näkyy suljettujen ja

avoimien elementtien yhdistämisellä – avoin vesimaisema kuvaa luontoa, valoa ja pysähtymistä, kun taas pimeä nurkka huoneessa yksinäisyyttä ja melankoliaa. Viimeinen kuvitus on näiden kahden tunnelman yhdistelmä, vesimaisema, mutta sen edessä on läpinäkyvä verho, joka luo ristiriidan kahden mielialan välille ja kuvaa kaipuuta ja epätoivoa. Tämä henkii ahdinkoa siitä, ettei joihinkin asioihin voi vaikuttaa, mutta avaa myös saman asian kääntöpuolen, eli huolettomuuden ja vapauden.

Väreinä on vain kylmiä sävyjä, koska kappaleen tunnelma on yleisesti kolea ja surumielinen. Valot saivat mieleen kimalletta, kultaa ja hopeaa, joista hopea päätyi paperille sen imarrellessa muuta värimaailmaa paremmin. Kaikki värit taittuivat jossain määrin siniseen, joka kuvaa yhteisesti edellä mainittuja tunnelmia ja elementtejä kuten taivas, vapaus, levollisuus ja surumielisuus. Keltainen toimii jälleen näille kontrastina ja toivon elementtinä.

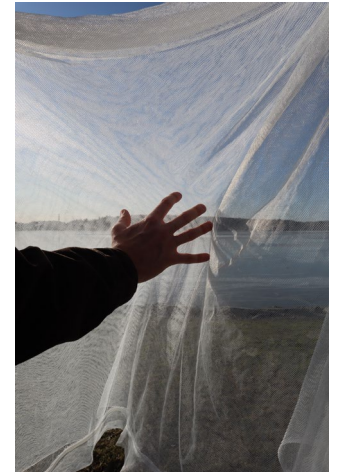
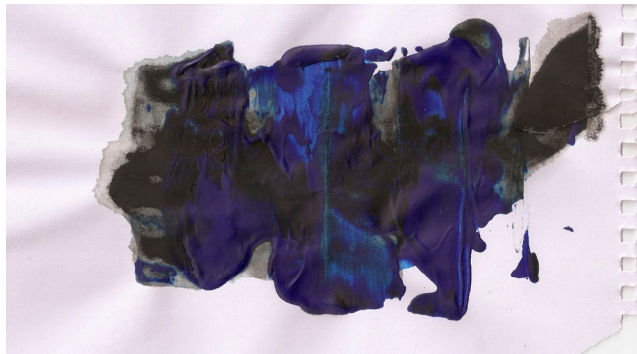

KUVA 32-35 Ensimmäiset luonnokset ja valitut värit

KUVA 39-42 Alkuperäiset valokuvat

KUVA 36-38
Alkuperäiset
maalaukset

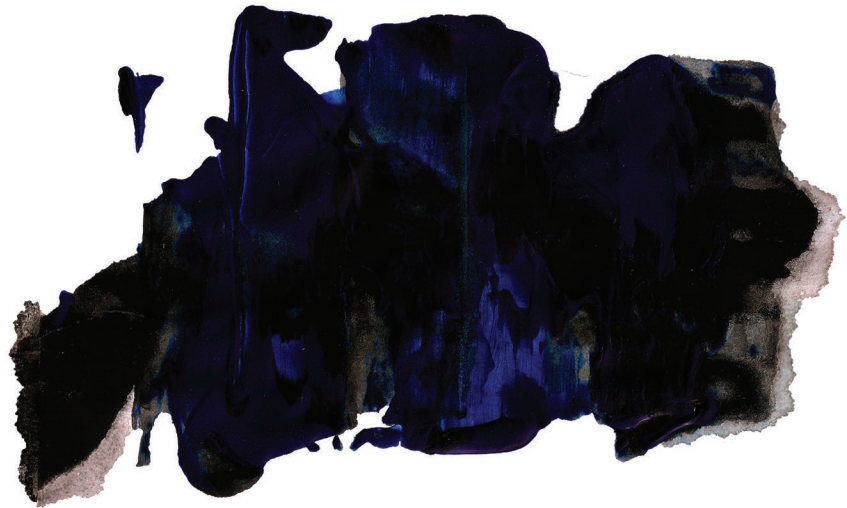

KUVA 43 Kollaasin osat

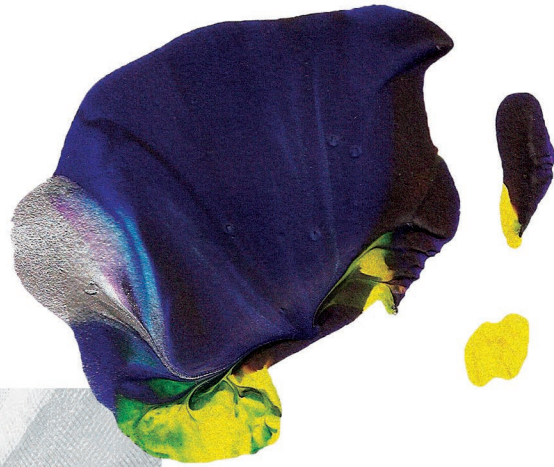

KUVA 44 Valmis kuvitus

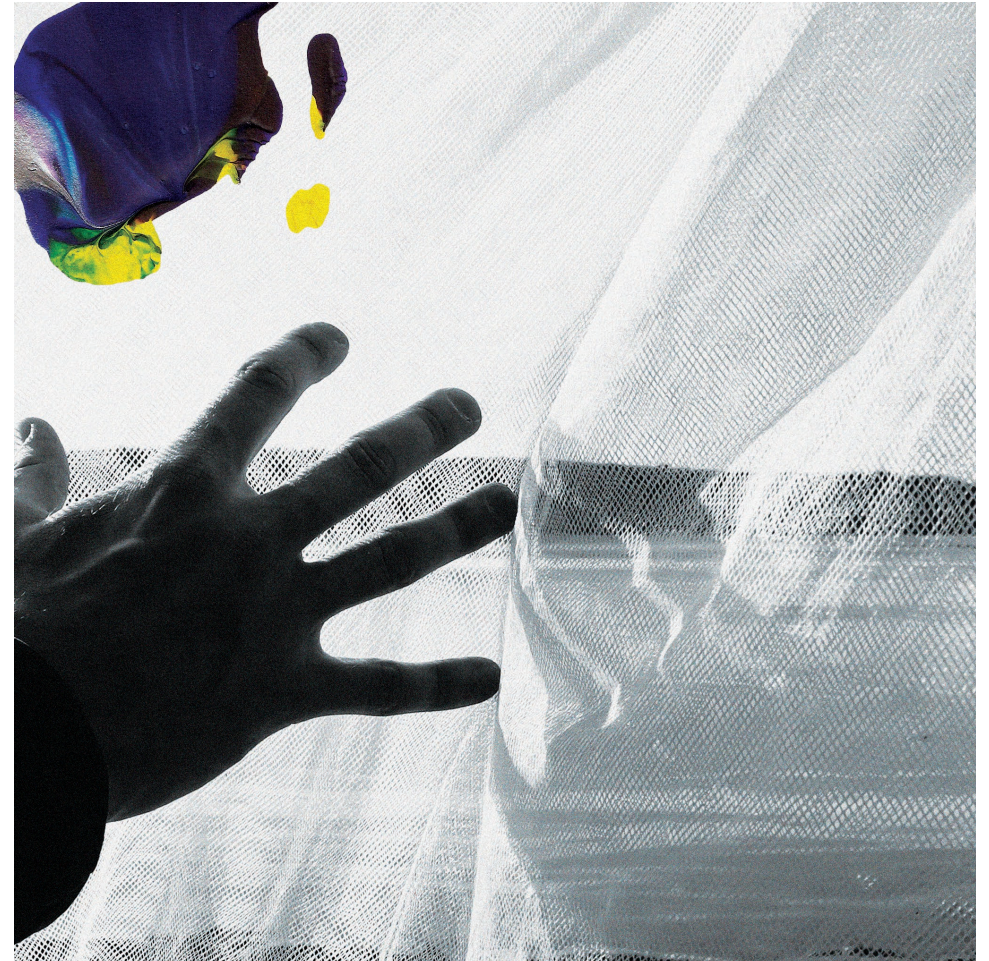

KUVA 45
Kollaasin
osat
KUVA 46
Valmis
kuvitus

KUVA 47 Kollaasin osat
KUVA 48 Valmis kuvitus

3.2.4 Remain In Silence - Lonesome Hours

AVAINSANAT: AHDISTAVA, HEKTINEN, LEVOTON, MELANKOLINEN, HÄMMENNYS, PIMEÄ, HÄMÄRÄ, KYNTTILÄ, SAVU, PILVET, RAKENNUS, KAUKANA, ASKELEET, MAANINEN TANSSI

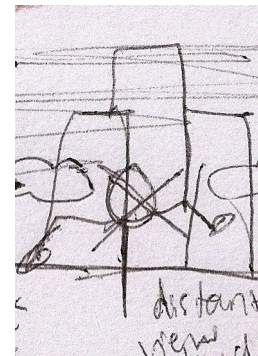
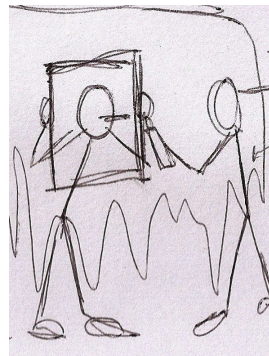
Lonesome Hours on saksalaisen goottirock yhtyeen Remain In Silencen kappale, joka julkaistiin vuonna 1985 albumilla Monument. Se on yhtyeen toinen albumi, jonka avulla se alkoi saada kulttimainetta post-punk ja dark wave piireissä.

Yhtyeen musiikki on melankolista, mahtipontista ja voimakasta. (Remain In Silence 2020.) Se on erittäin tunnepitoista ja ajoittain ahdistavaa. Nämä adjektiivit kuvaavat myös Lonesome Hoursia. Sen alakuloisuutta kuunnellessa mieleen tuli pimeä maise, raskaita goottilaisia rakennuksia ja synkkiä pilviä.

Kappaleessa on myös ehdottomasti rauhattomuutta, kolkkoa raihoa ja epätoivoa. Hektisyyttä kuvaa-

massa on henkilön maaninen tanssi ja hänen takanaan levoton maalaus. Epätoivon elementti tuntuu kuvavan tietynlaista itsensä etsimistä ja ahdinkoa omasta identiteetistä, persoonasta ja mielentiloista. Tämän tunnelman vertauskuvana kuvituksen hahmo kehystää kasvonsa, luoden hämärän ja utuisen omakuvan.

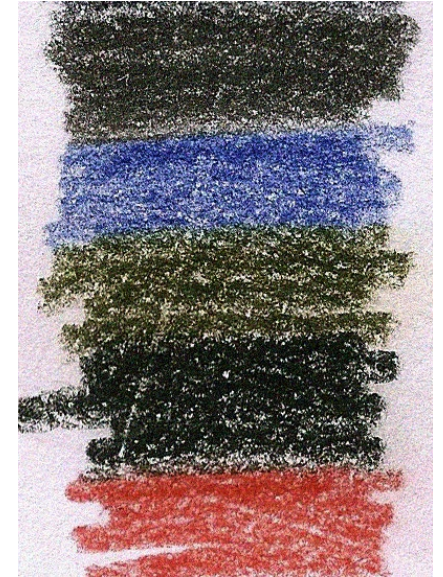
Pieni kynttilän liekki toimii valon elementtinä pimeyden ollessa suurimmassa roolissa. Valo, sen ollessa kuin huomaamaton tahansa, luo kontrastia pimeydelle. Kynttilät liitetään objektina myös hämäryyteen

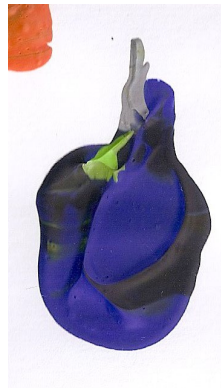
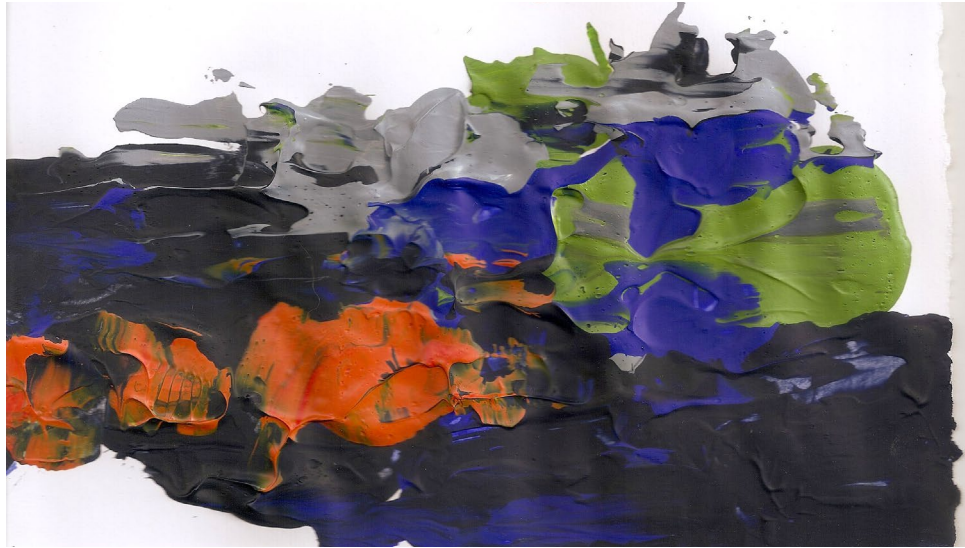
KUVA 49-51 Ensimmäiset luonnokset

ja gootitietetiikkaan, joten se toimii myös näin kokonaisuuteen.

Väreinä mieleen tuli oletettavasti tummia ja synkkiä sävyjä kuten musta, mustansininen, harmaa ja oliivinvihreä. Vihreä mielletään usein kasvuun ja elinvoimaan, mutta oliivinvihreä poikkeaa hieman yleisistä mielikuvista, sillä se taittuu huomattavasti harmaaseen. Yleisin kontrastiväri keltainen jäi tästä kappaleesta pois, sillä se tuntui turhan kirkkaalta. Keltaisen tilalla on oranssi, joka luo yhtäläillä kontrastia sekä mukalee myös kynttilänvaloa.

KUVA 52 Valitut värit

KUVA 53-55
Alkuperäiset
maalaukset

KUVA 56-58 Alkuperäiset
valokuvat

KUVA 59 Kollaasin osat
KUVA 60 Valmis kuvitus

KUVA 61 Kollaasin osat
KUVA 62 Valmis kuvitus

KUVA 63 Kollaasin osat
KUVA 64 Valmis kuvitus

3.2.5 Wild Poppies - This Person

AVAINSANAT: MELANKOLINEN ILO, IRONIA, KUKKA, PELTO, TAIVAS, PILVET, PSYKEDELIA, HUUMORI, SARKASMI, HULLUNKURISUUS, HYMY

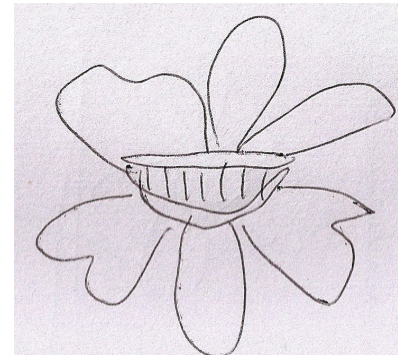
The Wild Poppies oli alternative/psykedeelinen rock yhtye 1980-luvun lopulta (The Wild Poppies 2020). Bändistä ei löydy paljoa tietoa, sillä se oli kasassa vain kolmisen vuotta. Jotain on kuitenkin jäänyt jäljelle, studioalbumi Heroine vuodelta 1986. Yhtyeen blogissa kerrotaan, että koko levy on tehty vain kolmessa päivässä ja vahvasti päihtyneenä, jotta näiden päivien välissä ei tarvitsisi edes nukkua. Hän kuvailee albumilta kuuluvan puutteellista soittotaitoa, lapsellisuutta ja viattomuutta (The Wild Poppies 2020). Myös tämän vuoksi This Person, albumin kahdeksas kappale, saa teoksessani komediallisen sävyn, joka pursuaa ironiaa, lapsellisuutta ja psykedeliasuutta.

This Person huokuu mielestäni äänimaailmaltaan huumoria ja melankolista iloa. Melankolinen ilo luonnehtii sarkasmia ja elämän ironiaa, joka kertoo siitä, ettei asioita tarvitse juuri nyt ottaa niin vakavasti. Näiden ajatusten seurana avainsanaksi valikoitui vapaus, josta tuli mieleen tyhjä pelto.

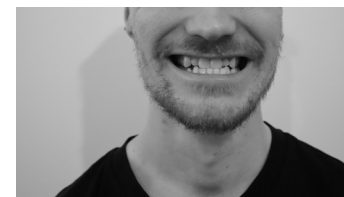
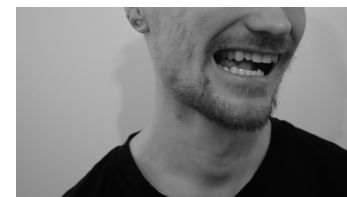
Muita fyysisiä elementtejä ovat taivas, pilvet ja kukat. Taivas ja pilvet liittyvät pellon mukana ulkoilman vapauden kauneuteen, kuin myös kukat värikkyydellään. Kukat ovat myös varmasti alitajuntaa yhtyeen nimestä, joka tarkoittaa villedä unikkoja.

Kappaleessa myös mainitaan kukat. Väreiksi valikoitui tumma pinkki, tumma vihreä, punainen ja keltainen, jotka ovat selkeästi liitännässä kuvituksen valokuvaelementteihin. Väreissä on myös jonkun verran mustaa, joka lisää melankolisen vivahteen iloisten värien keskelle. Pinkki voi kuvata esimerkiksi leikkisyyttä, viattomuutta ja iloa, punainen energiaa ja intoa, vihreä luontoa ja keltainen huumoria ja mielikuvitussuutta (Fusco 2016). Näiden perusteella valitut värit kuvaavat täsmälleen This Personille ajateltua tunnelmaa.

KUVA 65-68 Ensimmäiset luonnokset ja valitut värit

KUVA 69-77 Alkuperäiset maalaukset ja valokuvat

KUVA 78-81 Alkuperäiset valokuvat

KUVA 82 Kollaasin osat
KUVA 83 Valmis kuva

KUVA 84 Kollaasin osat

KUVA 85 Valmis kuvitus

KUVA 86 Kollaasin osat
KUVA 87 Valmis kuvitus

3.2.6 Depeche Mode - Wrong

AVAINSANAT: TYHJÄ, KAIKU, SAVU, AHDISTUS, RAIVO, HEKTINEN, JUMISSA, HÄIRIÖ, RIKKINÄINEN, PELKO, EPÄJÄRJESTYS, PAINOSTAVA, PAINAVA

Depeche Mode julkaisi Wrong kappaleen vuonna 2009 ja se on näin ollen kirjan tuorein vahvistus (Wikipedia 2020). Depeche Modesta puhutaan usein elektronisena rockina, mutta siinä on myös vahvasti post-punkin ja goottirockin elementtejä. Tunnelma on kappaleissa usein mahtipontinen ja painostava, kuten myös Wrongin kohdalla.

Wrong on äänimaailmaltaan levoton ja ahdistava. Se kuvaa häiriötä ja rikkinäisyyttä monilla eri tasoilla. Kuvitus on jaettu lokeroihin, jotka eivät kuitenkaan ole visuaalisesti tasapainossa ja näin kuvaavat epäjärjestyttä. Jokainen elementti on omassa lokerossaan jumissa, joka on vertauskuva samanlaiselle tunteelle, ahdistukselle ja paniikille. Häiriö on myös

keskeinen elementti eri lokeroissa, kuten vanha radio, ja luo kuviin levottomuutta ja raivoa.

Pelkoon ja ahdistukseen liittyy myös usein tyhjyyden tunne, joka on luotu myös kappaleen introon tauottaen lauluosuuksia. Tyhjiys myös heijastaa sekavuutta siitä, että ongelman tai häiriön syy on epäselvä. Epätietoisuus luo kaaosta. Tätä ajatusta kuvaamassa on kädet, jotka yrittävät kannatella mustaa neliötä – painavaa tyhjiyttä.

Väriksi valikoitui punainen, sillä se kuvaa vaaraa, ahdistusta ja vihaa. Punainen luo myös levottomuutta sekä kiihottaa tunteita voimakkaasti (Hintsanen 2019). Punaisen lisäksi on käytetty paljon mustaa ja tummaa harmaata.

Musta kuvastaa tunnetusti tuntemattomuutta ja tietämättömyyttä. Musta on myös tyhjiyttä, tila, jossa ei ole mitään. Silti se kuvastaa myös painavuutta, ihmisen on testien mukaan esimerkiksi vaikeampi nostaa kevyitä mustia esineitä, kuin painavia valkoi-

sia. Musta kuvaa myös tietysti surua ja synkkyyttä. (Hintsanen 2019.)

Keltainen on kontrastivärinä jätetty tästä kappaleesta pois, sen ollessa liian hyväntuulinen kappaleen tunnelmaan. Kontrastina punaiselle toimii tässä tapauksessa vihreä, sillä se on punaisen vastaväri. Vihreä on kuitenkin taitettu harmaaseen, jotta se osuu synkkyydeltään muuhun ilmapiiriin.

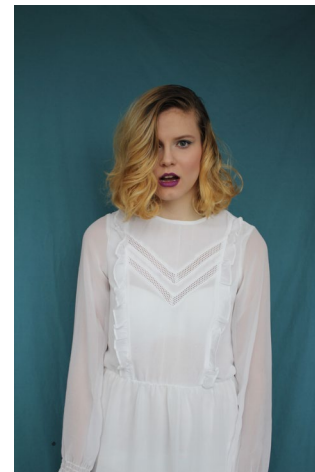
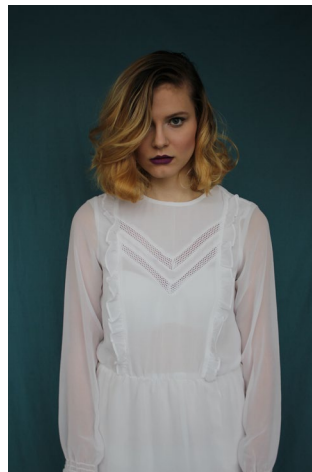

KUVA 88-89 Ensimmäiset luonnokset ja valitut värit

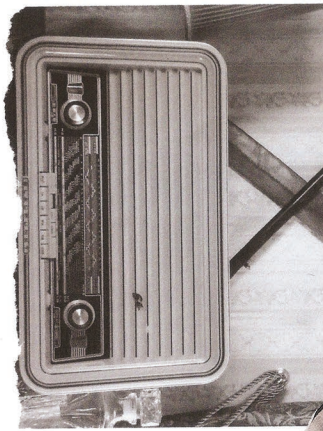
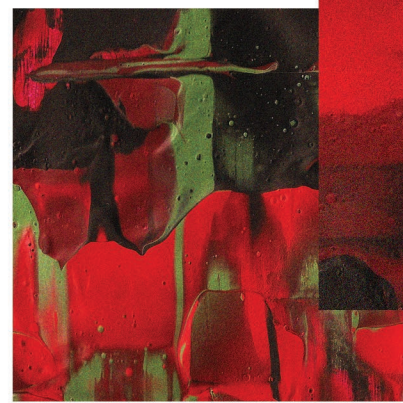
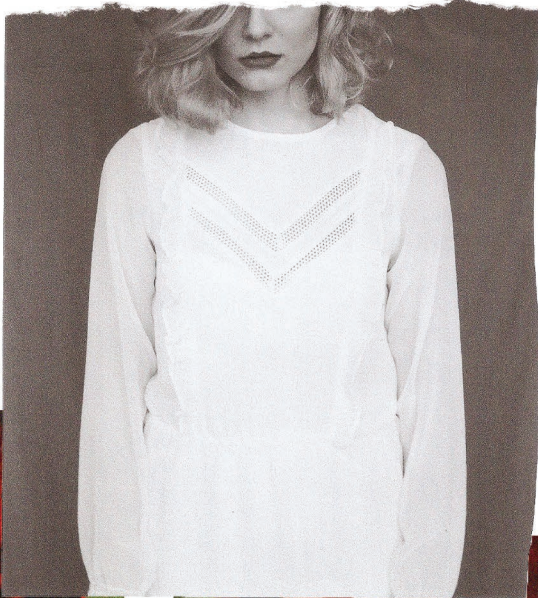

KUVA 90 Alkuperäinen maalaus

KUVA 91-95 Alkuperäiset valokuvat ja musta paperi josta on leikattu kirjaimia

KUVA 96 Kollaasin osat

KUVA 97
Valmis
kuvitus

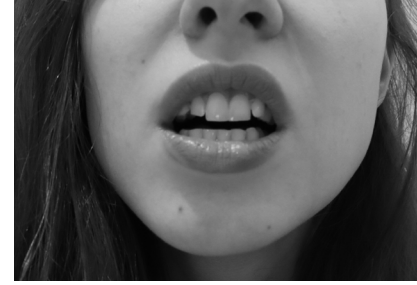

3.2.7 Kannet

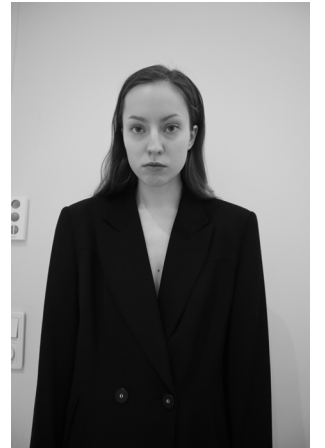
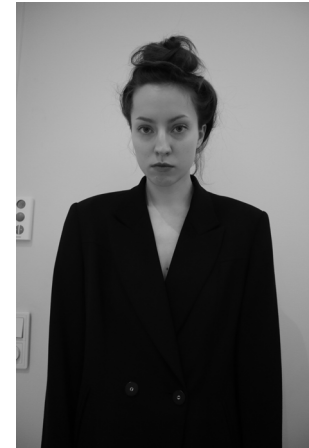
Teoksen kannet ovat tuotettu spontaanisti mukaillen sisällön tyyliä. Värit on valittu omien mieltymysten mukaan ja sininen väri on lisätty heijastamaan teoksen nimeä, This Is The Sea. Kannen kuvassa on henkilö, jonka pää on korvattu isolla suulla. Tämä on vertauskuva aiemmin läpi käydystä mixtappen historiasta. Mixtape oli viestintäväline ja tapa kertoa jotain sen saajalle. Iso suu kuvaa juuri tätä, että kuvan henkilöllä on jotain asiaa. Viesti jää kuitenkin epäselväksi, sillä kannen kuvitus on abstrakti ja sekava. Siinä ei ole selkeää tunnetilaa, ei surua tai iloa. Näin katsojaa ei johdattella liikaa kannen perusteella kirjan tunnelmaan, vaan kukin voi itse kokea teoksen omalla tavallaan.

KUVA 98 Ensimmäinen luonnos

KUVA 99-103 Alkuperäinen maalaus ja alkuperäiset valokuvat

KUVA 104 Kollaasin osat
KUVA 105 Kansi
KUVA 106 Takakansi

- 1 The Cure - A Forest
- 2 New Order - Elegia
- 3 The Wild Poppies - This Person
- 4 Remain In Silence - Lonesome Hours
- 5 The Train Set - Untouchable
- 6 Depeche Mode - Wrong

3.3 TYPOGRAFIA

Typografin osuus ja ekspressiivisyys on minimoitu, jotta kuvitukset saisivat teoksessa isoimman roolin. Työhön on valittu kolme eri kirjain-tyyppiä, jotka vaihtelevat tunnelman mukaan.

Toistuvien pääfonttien on Hornbill, joka on inspiroitunut 1970-luvusta ja muistuttaa tyyliltään hieman Cooper Blackia, joka oli esimerkiksi pinnalla 70-luvun pop kulttuurissa. Cooper Blackia käytettiin esimerkiksi David Bowien Ziggy Stardust sekä The Doorsin LA Woman albumeilla (Wikipedia 2020). Vaikka tämän teoksen kappaleet sijoittuvat enemmän 1980-luvulle, Hornbill luo symboliikkaa retro tunnelmasta ja musiikista, sopien kuitenkin myös helposti lähestyttäväksi leipätekstiksi.

Kaksi muuta kirjain-tyyppiä ovat Recoleta ja Brilk, jotka ovat ulkoiseltaan huomiota herättävämpiä ja niitä on käytetty kappaleiden lyriikoissa. Recoleta on myös muotokieleltään 1970-lukua mukaileva, kuitenkin

omaksuen modernitkin piirteet. Se on Hornbillin kaltainen, mutta ilmeikkäämpi. Brilk on taas näistä kahdesta eroava Sans Serif fontti, joka luo kontrastia ja vaihtelua typografiaan. Kaikki fontit ovat kuitenkin tyyliltään pehmeitä ja näin imartelevat toisiaan rikkomatta kokonaisuutta, vaikka ovat erilaisia.

Recoleta
Hornbill
Brilk

3.4 FORMAATTI

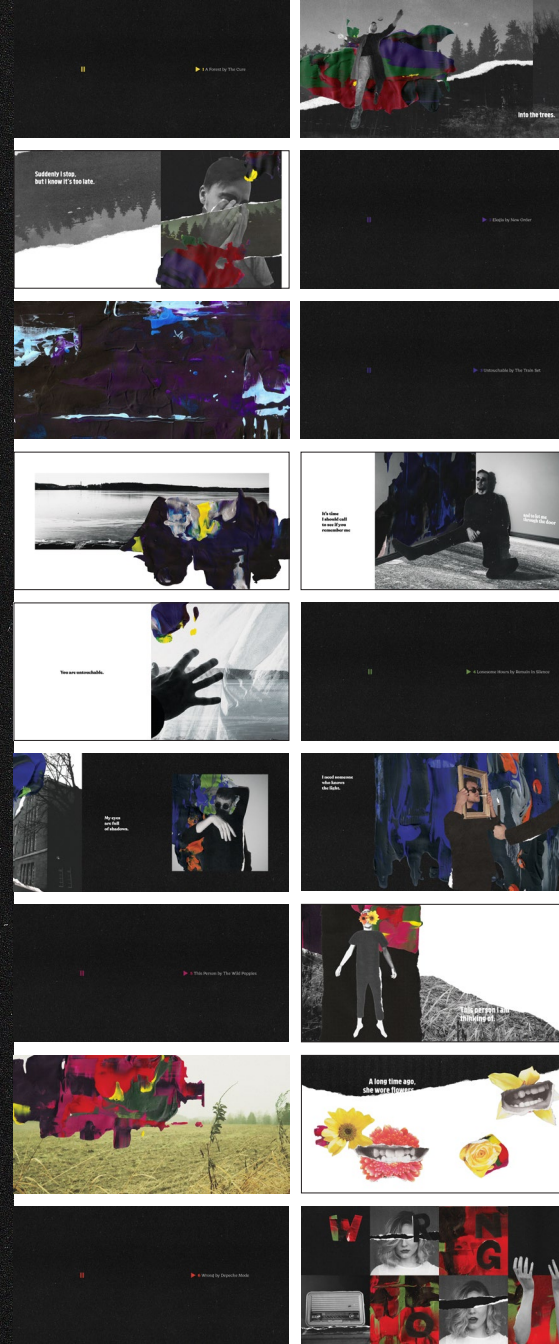
Työn formaatiksi on valittu neliö kuvastamaan levyä ja musiikkia. Työn koko on 7 x 7 tuumaa (17,78 x 17,78 cm), joka on yleisesti käytetyn vinyylisen singlelevyn koko. Tunnistettavampi formaatti olisi ollut 12 tuumaisen vinyylilevyn koko, mutta se olisi kirjaksi turhan kookas, kun taas CD-levyn koko visuaaliselle teokselle liian pieni. 7 tuumaa on tarpeeksi kompakti, mutta antaa kuitenkin tarpeeksi pinta-alaa kuvituksille päästäkseen oikeuksiinsa.

Formaatti ei ole kirjalle tyypillinen, vaan se mukailee vinyylilevyn tunnelmaa. Siihen kuuluu kirjalle ominaiset kannet ja esilehdet, mutta ne muistuttavat vinyylilevyjen taskuja, kun taas itse teos, on levyn paikalla näissä taskuissa.

Teosta voi siis seläillä kuin kirjaa, mutta sen fyysinen ulkoasu on tehty vinyylinomaiseksi, jotta mixtape ja kirja voivat luoda uudenlaisen kokonaisuuden.

KUVA 107 Vinyylilevy
(Campbell 2017)

4LOPPUTULOS

4.1 VALMIS TYÖ

Seuraavilla sivuilla valmis konsepti on esitetty mockup kuvina havainnollistamaan teokselle suunniteltua fyysistä ulkoasua.

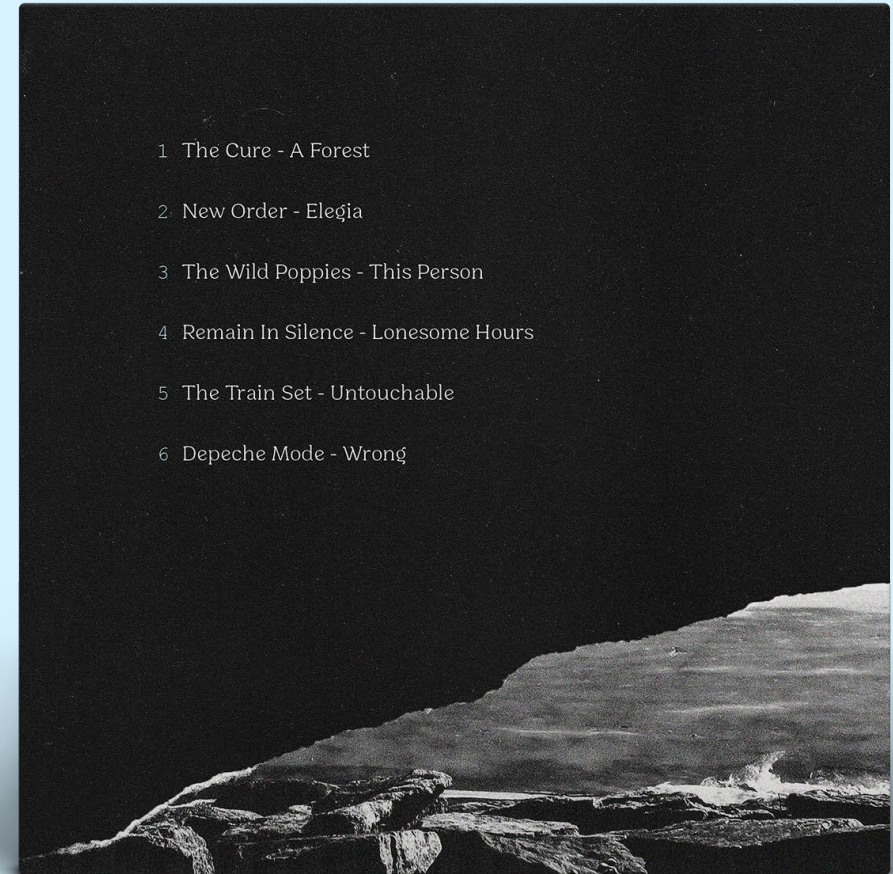
Konseptiin kuuluu graafinen suunnittelu, kuvitus ja taitto. Teokseen on suunniteltu 44 sivua, joihin sisältyy kuusi kuvitettua musiikkikappaletta. Näiden lisäksi siihen kuuluu kannet ja esilehdet, jotka ovat vinyylinomaisesti taskun muodossa.

KUVA 108 Taitto

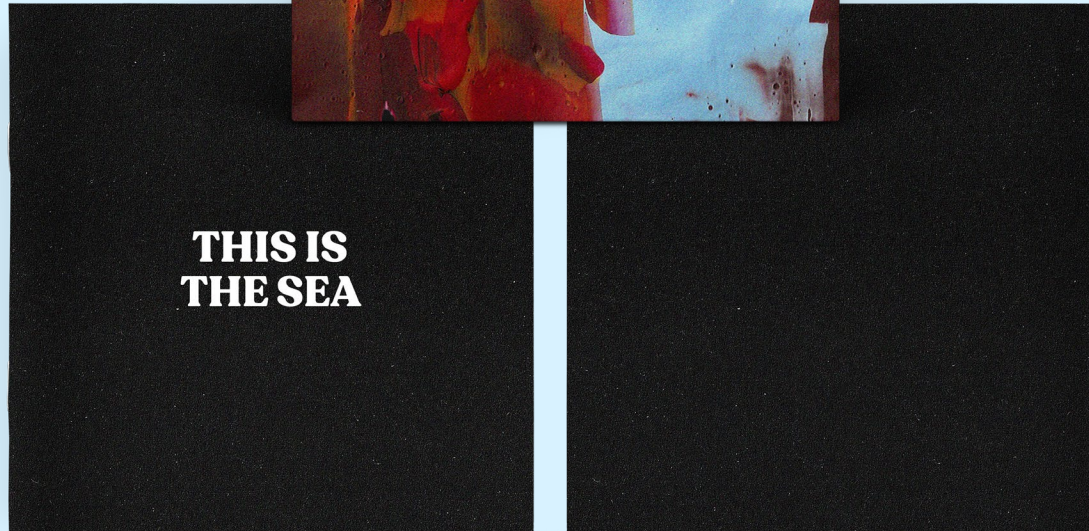
Kansi

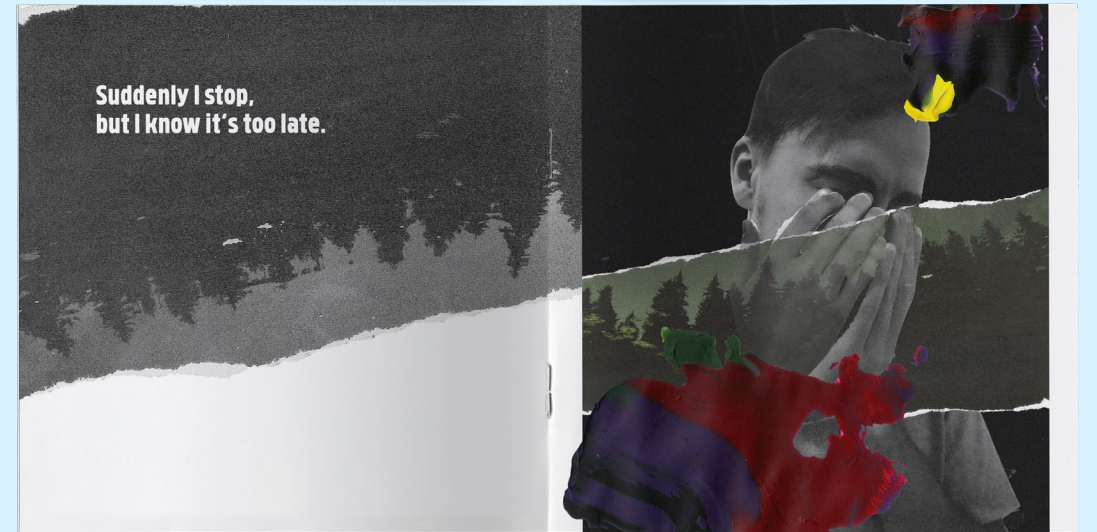

Takakansi

Esilehdet/
tasku

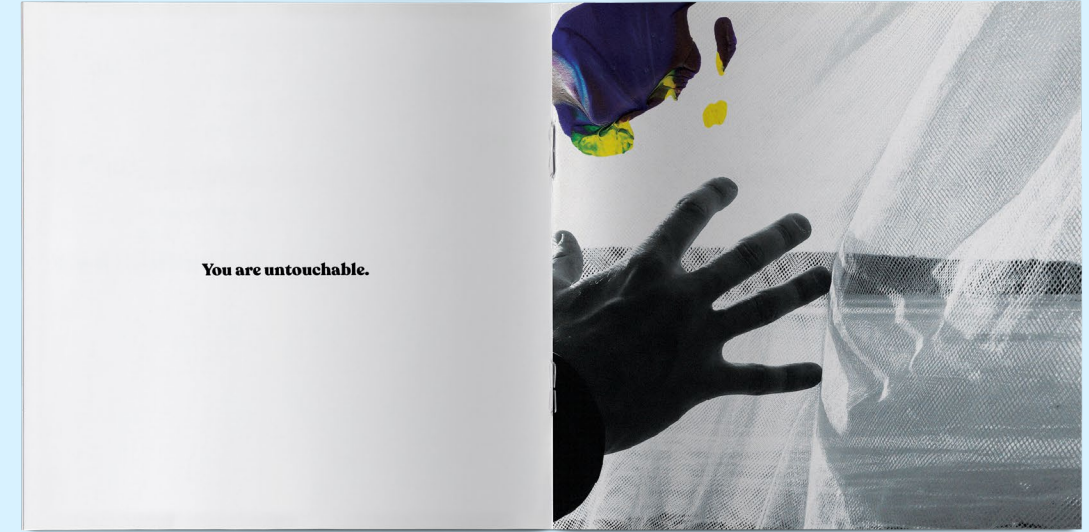
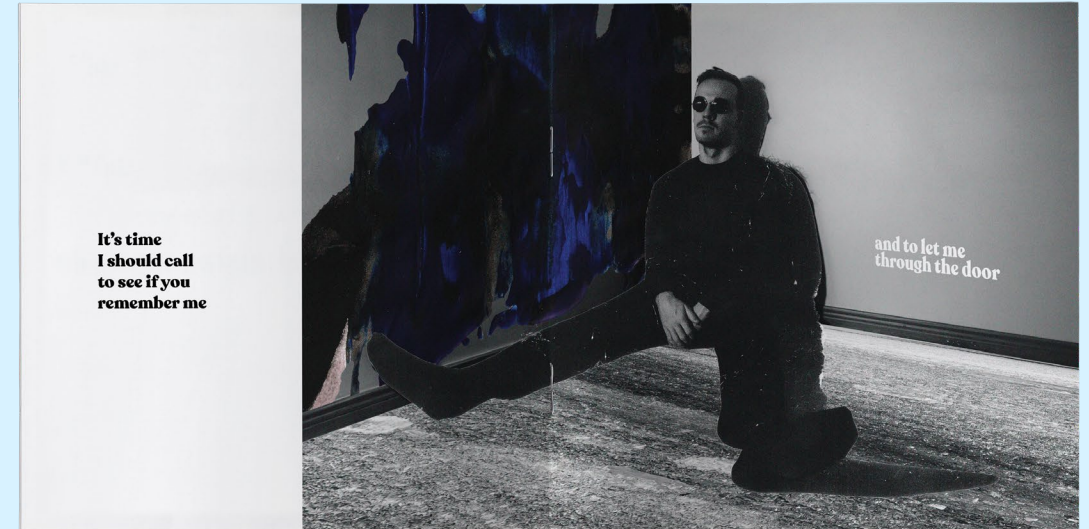

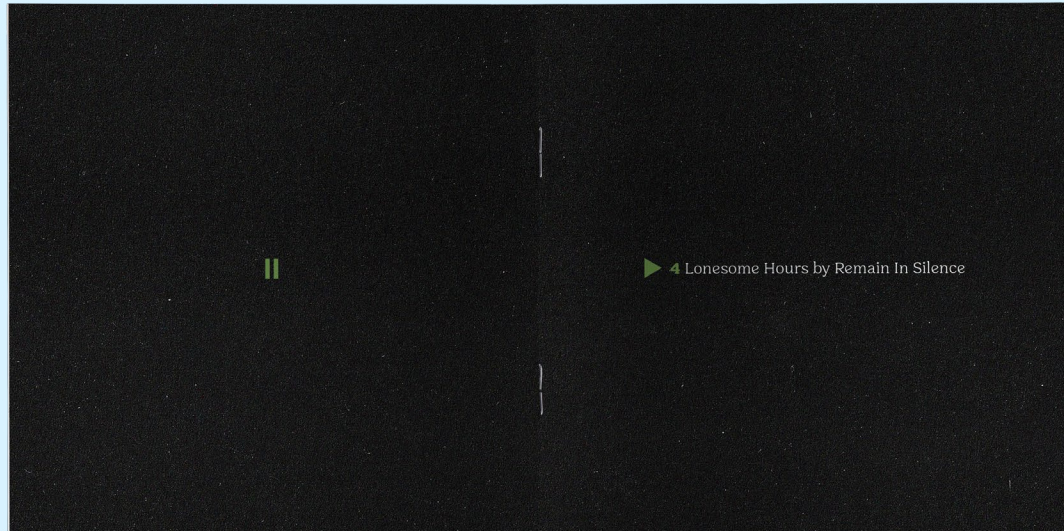

▶ 2 Elegja by New Order

5 ARVIOINTI

5.1 YHTEENVETO

Uskon, että This Is The Sea kuvaa alkuperäistä ajatustani työstä, sekä avaa tarpeen verran myös yleisiä konventioita musiikissa ja valitsemassani genressä. Löysin musiikin kuvittamiseen teeman – mixtape, joka on alkuperäisessä termissään jo jäänyt vähän historiaan. Mixtape on kuitenkin herätetty eloon tässä teoksessa, joka juhlii musiikin visuaalista puolta tehden sen näkyväksi tarinaksi, jota voi kuunnella ja katsoa samaan aikaan. Mixtapejen ulkoasut olivat myös usein käsintehtyjä kollaaseja, joten koen kuvitusteni istuvan teemaan hyvin.

Tutkin myös, mistä omat visuaaliset intuitioni juontuvat ja vastavatko ne yleisiä mielikuvia. Tälle on haastavaa löytää fatkapohjaa, sillä lähes kaikki visuaaliset mielikuvat olivat spontaania tajunnanvirtaa musiikkia kuunnellessa. Joidenkin kuvitusten ja värien tavoitteista olin jo suunnitteluvaiheessa tietoinen kun taas toisiin pääsin kiinni vasta luonnostelun jälkeen tunnelmaa ja avain-

sanoja pohtiessa. Opin opiskelamaan omia luonnoksiani ja niiden tarkoituksiperiä. Oli mielenkiintoista verrata omia ajatuksiani ja tutkimustyöni päätelmiä. Esimerkiksi käyttämistäni tietyistä väreistä löytyi paljon tietoa, jonka ymmärsin istuvan myös omiin ajatuksiini. Genren yleisistä visuaalisista taipumuksista myös moni elementti kohtasi oman suunnitteluni kanssa.

Teoksen kokonaisuus on yhtenäisen käyttämieni tekniikoiden avulla, vaikka se koostuu erilaisista kappaleista ja elementeistä. Tämä olikin työn tavoite ja pääasia – rakentaa jotain eri palasista, saattaa erinevät yhteen ja luoda niistä kokonaisuus. Kokonaisuuden yhteiseen harmoniaan vaaditaan muutama punainen lanka, jotka ovat tässä teoksessa kuvitustyyli, genre ja typografia. Kuvitukset ovat toteutettu samoilla tekniikoilla, genreen liittyvät mustat pinnat sitovat eri osioita yhteen ja typografian yksinkertaisuudella on saatu rauhoitettua kokonaisuutta.

5.2 POHDINTA

Prosessi lähti aihe-seminaarin jälkeen nopeasti käyntiin. Asetin itselleni aikatauluja ja tavoitteita. Keskityin aluksi kuitenkin väriin asioihin – oletin työni liittyvän enemmän väriteoriaan ja uskoin, että olisi kannattavaa avata kaikki kappaleet jonkunlaisen ääniin ja väreihin liittyvällä teoriolla. Ymmärsin kuitenkin työn edetessä, että värien ja äänimaailmojen assosiaatiot ovat niin iso maailma, etten pystyisi rajaamaan siitä palasta opinnäytetyökseni. Pian oli myös selvää, ettei teoksessani ole edes siitä kyse. On kyse jostain tunnelmasta ja mitkä asiat sen välittävät, ovat ne sitten värejä, kuvia tai niiden kokonaisuus. On mahdotonta puhua äänen ja kuvan konventioista faktana, sillä ne vaihtelevat henkilökohtaisesti kaikilla. Olen tyytyväinen siitä, että tein aluksi ajatustyössäni virheitä, näin kokemuksesta tuli opettavaisempi ja pääsin kehittymään suunnittelun pohjatyössä.

Prosessin aikana pohdin tiettyihin genreihin liittyviä ennakkoluuloja. Usein ajatellaan esimerkiksi aggressiivisen musiikin kuuntelijoita aggressiivisina ja surullisen musiikin kuuntelijoita surullisina. Mielestäni musiikin tunnelmalla ei saisi koskaan olla liitännästä sen kuuntelijan persoonaan. Usein vahvasti tunnepitoisella musiikilla on tarkoitus saada sen kuulija ajattelemaan, mikä tahansa se vahva tunne melodisesti onkaan. Sama pätee myös kuvataiteessa. Synkän tai surullisen kuvituksen tekijä ei ole välttämättä itse alakuloinen, vaan hän haluaa välittää suuren tunteen tai viestin taiteensa välityksellä.

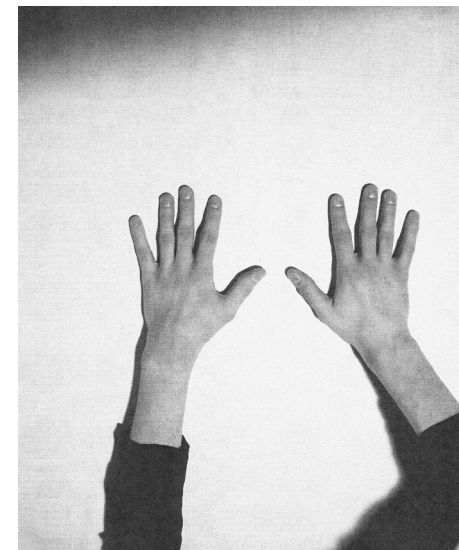
Tutkimustyön jäsentäminen vain työlle oleellisiin osioihin oli haastavaa, mutta palkitsevaa. Ymmärsin myös itse enemmän, mistä tässä teoksessa on kyse, kun aikaisemmin olisin vain luonnostellut ilman sen suurempaa ajatusta, luomatta kuvituksille oikeita merkityksiä. Koin myös mielenkiin-

toisena tutkia, mistä oma tyylini on voinut kehittyä ja kaikkiin lähteisiin tutustuminen oli rikastuttavaa.

Yksi haastavimmista kohdista oli kuvitusten siirtäminen luonnoksista valmiiksi kuvaksi. Asiat, mitkä näyttävät luonnoksena ja mielessä selkeiltä, eivät välttämättä ole sitä enää tietokoneen ruudulla. Jouduin tekemään paljon muutoksia ja uusia ratkaisuja. Se teki kuitenkin prosessista mielenkiintoisemman ja sai palaamaan luonnoksiin ja avainsanoihin aina uudestaan, jonka koen olevan tärkeää lopputuloksen kannalta. Kirjan taitto-osuus kuitenkin pysyi samankaltaisena koko prosessin ajan, sillä sen on tarkoitus olla yksinkertainen, ettei se riitelisi kuvitusten hetkistyksen kanssa.

Olen kiitollinen, että olen saanut prosessilleni näin paljon aikaa ja vapautta, jotta olen päässyt kehittymään suunnittelijana. Opin, että jokaisella visuaalisella ratkaisulla on merkitys, on se sitten suuri tai pieni.

Löysin merkityksen ja vertauskuvan jokaiselle kuvitukselleni ja näin pysyin luomaan niille tarkoituksen. Eri-laista tunnelmaa voi esittää monin eri tavoin ja koin erityisen kiinnostavana mitkä värit ja elementit vaikuttavat tunnelman rakentamiseen. Tarkoitus oli työskennellä kappaleiden parissa unohtaen niiden olemassa olevat visuaaliset maailmat kuten levykannet ja logot ja tässä koen onnistuneeni. Kuvitukset ovat puhdas heijastus omaa visuaalista näkemystäni tunnelmasta ja kokonaisuus kuvaa tyyliäni suunnittelijana ja kuvittajana.

KUVA 109 Prosessikuva

6 LÄHTEET

ELEKTRONISET LÄHTEET

Brophy, P. 1990. Post Punk Graphics. Stuffing. Nro 3/1990 [viitattu 27.3.2020].

Saatavissa: <http://www.philipbrophy.com/projects/essaysA/postpunk-graphicdesign/essay.html>

Burton, S. 2014. The Fine Art of Mixtape Seduction. BuzzFeed [viitattu 24.3.2020].

Saatavissa: <https://www.buzzfeed.com/summeranne/crush-mixtapes>

Buskin, R. 2004. Classic Tracks: The Cure 'A Forest'. SOS [viitattu 24.3.2020].

Saatavissa: <https://www.soundonsound.com/techniques/classic-tracks-the-cure-a-forest>

Fusco, J. 2016. The Psychology of Color in Film (with examples). No Film School [viitattu 24.3.2020].

Saatavissa: <https://nofilmschool.com/2016/06/watch-psychology-color-film>

Hintsanen, P. 2019a. Violetti [viitattu 26.3.2020].

Saatavissa: <https://coloria.net/varit/violetti.htm>

Hintsanen, P. 2019b. Musta [viitattu 26.3.2020].

Saatavissa: <https://coloria.net/varit/musta.htm>

Hintsanen, P. 2019c. Sininen [viitattu 26.3.2020].

Saatavissa: <https://coloria.net/varit/sininen.htm>

Hintsanen, P. 2019d. Punainen [viitattu 26.3.2020].

Saatavissa: <https://coloria.net/varit/punainen.htm>

Komulainen, M. 2005. Goottilaisuus on toinen tulkinta menneisyydestä. Turun Sanomat [viitattu 24.3.2020].

Saatavissa: <https://www.ts.fi/kulttuuri/1074050745/Goottilaisuus+on+toinen+tulkinta+menneisyydesta>

Moss, C. 2014. The Emotional Design of the Mixtape. Medium [viitattu 24.3.2020].

Saatavissa: <https://medium.com/reform/the-emotional-design-of-the-mixtape-1d7b88e94f85>

NME. 2012. New Order's 18-minute Ian Curtis tribute 'Elegia' surfaces online – listen [viitattu 26.3.2020].

Saatavissa: <https://www.nme.com/news/music/new-order-47-1279620>

Pappas, S. 2010. Different Colors Describe Happiness, Depression. NBC News [viitattu 24.3.2020].

Saatavissa: http://www.nbc-news.com/id/35304133/ns/technology_and_science-science/t/different-colors-describe-happiness-depression/#.XnnbMRMza9Z

Remain In Silence. 2020. Biography [viitattu 26.3.2020].

Saatavissa: <http://www.remaininsilence.de/history.html>

Schenker, M. 2019. Design Trend Report: Gothic Design. Creative Market [viitattu 24.3.2020].

Saatavissa: <https://creativemarket.com/blog/gothic-design>

Shiple, A. 2013. How to Make the Perfect Mixtape in the Digital Age. Complex [viitattu 24.3.2020].

Saatavissa: <https://www.complex.com/music/2013/11/how-to-make-the-perfect-mixtape-in-the-digital-age/>

The Train Set. 2020. The Band [viitattu 24.3.2020].

Saatavissa: <https://www.thetrainset.co.uk/the-band/>

Wikipedia. 2020. Cooper Black [viitattu 24.3.2020].

Saatavissa: https://en.wikipedia.org/wiki/Cooper_Black

Wikipedia. 2020. Goottikulttuuri [viitattu 24.3.2020].

Saatavissa: <https://fi.wikipedia.org/wiki/Goottikulttuuri>

Wikipedia. 2020. Depeche Mode discography [viitattu 26.3.2020].

Saatavissa: https://en.wikipedia.org/wiki/Depeche_Mode_discography

The Wild Poppies. 2016b. The first album [viitattu 26.3.2020].

Saatavissa: <http://www.wildpoppies.info/2016/05/the-first-album/>

The Wild Poppies. 2016a. Who? [viitattu 24.3.2020].

Saatavissa: <http://www.wildpoppies.info/who/>

KUVALÄHTEET

01-03, 07, 17-106 & 108-109
Oma kuva

09 Bass, S. 1960. 4th San Francisco International Film Festival

Saatavissa: <http://www.saulbassposterarchive.com/gallery/non-film-posters/>

107 Campbell, L. 2017.

Saatavissa: https://unsplash.com/photos/QVnw_31_n0Y

05 Fotograferende. 2019.

Saatavissa: <https://unsplash.com/photos/eYbncUCBZm0>

06 Fraire, P. 2018.

Saatavissa: https://unsplash.com/photos/_1LvAexVWa8

12 Reid, J. 1977. Pretty Vacant.

Saatavissa: <http://www.artnet.com/artists/jamie-reid/the-sex-pistols-pretty-vacant-original-poster-UsUU5q2DDLtsSyOJ-nwMAQ2>

13 Reid, J. 1976. The Sex Pistols, Anarchy in the UK, EMI.

Saatavissa: <http://www.artnet.com/artists/jamie-reid/the-sex-pistols-anarchy-in-the-uk-emi-F1KI2CjJWNseu-5LIgQEUKQ2>

10 Thompson, K. 2016. Untitled.

Saatavissa: <http://www.kylethompson-photography.com/fine-art>

11 Thompson, K. 2017 Untitled.

Saatavissa: <http://www.kylethompson-photography.com/fine-art>

04 Tullius, T. 2020.

Saatavissa: <https://unsplash.com/photos/NGDWy3LNYNg>

16 Villeglé, J. 1971. Rue de Ménilmontant.

Saatavissa: <http://www.artnet.com/artists/jacques-villegle-1%C3%A9/rue-de-m%C3%A9nilmontant-juin-1971-a-wgrG5DFgPaLjzfb-Q683N-g2>

LÄHTEET

15 Villeglé, J. 1970. Rue Perceval.

Saatavissa: <http://www.artnet.com/artists/jacques-villegle-1%C3%A9/rue-perceval-oWJ3frI-WvmrIm3TyiAa4Q2>

08 Warhol A. 1979. Grapes.

Saatavissa: <https://www.masterworksfineart.com/educational-resources/andy-warhol/andy-warhols-grapes-series-19/>

14 ZigZag Magazine. No 76/1977.

Saatavissa: <https://www.thesedaysla.com/products/zigzag-magazine-no-76>